

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 1310 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

8. juni 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 15. juni 2001 –
dagsordenspunkt rådsmøde (fiskeriministre) den 18. juni 2001 – vedlæg-
ges Fødevareministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på
dagsordenen for rådsmødet.

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (fiskeri) den 18. juni 2001

1. Grønbog om den fælles fiskeripolitiks fremtid

KOM (2001) 135

- *Politisk drøftelse* side 3

2. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Handlingsplan for biodiversitet: Fiskeriet

KOM dok. foreligger ikke

- *Vedtagelse af rådskonklusioner* side 12

3. (Evt.) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Flerårige genopbygningsplaner for torsk og kulmule

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen* side 14

4. (Evt.) Forslag til retsakter vedr. ændring af Rådets afgørelse nr. 97/413/EF og Rådets forordning (EF) nr. 2792/99 med henblik på forlængelse af FUP IV til udgangen af 2002

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen* side 16

5. (Evt.) Forslag vedr. et særligt handlingsprogram for omstrukturering af Fællesskabets flåde (opfølgning på Rådets konklusioner vedr. Marokko)

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen* side 17

6. Senegal – fornyelse af fiskeriaftalen

KOM dok. foreligger ikke

- Status ved Kommissionen side 19
7. Forslag om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa)
- KOM (2001) 165
- *A-punkt* side 20
8. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001- 27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne
- samt
- Forslag til Rådets forordning (EF) om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001 - 27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne
- KOM (2001) 174
- KOM (2001) 173
- *A-punkt* side 21
9. Forslag til henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af den Europæiske Kommission til at indlede forhandlinger med AVS-landene i den midtvestlige del af Stillehavet med henblik på indgåelse af bilaterale aftaler om tunfiskeri.
- SEK (2001) 556 endelig udgave
- *A-punkt* side 23

1. Grønbog om den fælles fiskeripolitiks fremtid

KOM (2001) 135

- Politisk drøftelse

Genoptryk af grundnotat af 28. maj 2001 med tilføjelse af hørings svar

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 135 endelig af 20. marts 2001 fremsendt Grønbog om den fælles fiskeripolitiks fremtid.

Grønbogens rapport om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik i perioden 1993-2000 er fremlagt i henhold til artikel 14, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur.

Grønbogen er oversendt til Rådet den 23. marts 2001.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I grønningen redegør Kommissionen for overvejelser, om hvordan fiskeripolitikens beslutninger kan gøres mere gennemsigtige og sikre større accept fra de berørte parter.

Formål og indhold

Indledning

Grønbogen blev første gang præsenteret af Kommissionen på Rådsmødet den 25. april 2001. Det er hensigten, at grønningen skal igangsætte en grundig debat om den fælles fiskeripolitiks fremtid, inden Kommissionen fremlægger formelle forslag til revision af CFP.

Grønbogen suppleres af en del II med 3 rapporter fra Kommissionen. Det drejer sig om rapport om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik i perioden 1993-2000, rapport om den økonomiske og sociale situation i kystområderne samt rapport om resourcesituationen og den forventede udvikling.

Grønbogen (del I)

Selve grønningen er opbygget omkring to hovedkapitler. Kap. 3 indeholder en redegørelse for den nuværende situation for EU's fiskeri, mens kap. 5 analyserer de muligheder, som Kommissionen ser for EU's fiskerierhverv i fremtiden, samt redegør for de indsatsområder, hvor ændringer af politikken er enten ønskværdige eller uomgængelige. I alt er grønningen inddelt i 6 kapitler.

I kapitel 1 indledes med et hovedbudskab om, at CFP ikke har formået at sikre en tilstrækkelig bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne. Mange bestande befinder sig i dag på et kritisk lavt niveau. Kapaciteten i EU's fiskerflåde er alt for stor i forhold til ressourcegrundlaget og en væsentlig reduktion af fiskerflåden er nødvendig af hensyn til fiskebestandene og erhvervets fremtid.

Ud over bevaringspolitikken presser flere andre emner sig på dagsordenen, herunder EU's udvidelse, øget frihandel, udviklingen af tredjelands fiskeri samt forbruger- og miljøinteresser. Det konkluderes derfor, at det vil være nødvendigt med en mere gennemgribende reform af CFP end den revision, som den nuværende grundforordning forudsætter (12-sømileregimet, Shetlandskassen og adgangen til Nordsøen).

I kapitel 2 henvises til det formelle traktatgrundlag, hvorpå fiskeripolitikken baseres, herunder erhvervs- og forbrugersyn, miljøsyn, økonomiske og sociale elementer samt samarbejde om udvikling. Samtidig peges på en række tilsyneladende modsætningsforhold i CFP, som en reform skal rette op på. Det drejer sig f.eks. om støtte til modernisering og opretholdelse af arbejdspladser kontra et erkendt behov for reduktion af fiskeriindsatsen og flådestørrelsen.

Nedenfor redegøres for Kommissionens gennemgang af de aktuelle problemer i EU's fiskeri (kapitel 3) og forslag til initiativer og løsninger (kapitel 5).

Bevaringspolitikken

Kommissionen erkender, at mange bestande befinder sig på et meget lavt niveau, og at nogle ligefrem er truet af sammenbrud, hvis ikke fiskeriet reduceres. Årsagerne hertil er bl.a. for nogle bestande en årlig kvotefastsættelse på et niveau højere end anbefalet af ICES, discard og illegale landinger. De tekniske bevaringsforanstaltninger, der har til formål at øge selektiviteten og reducere fangsten af ungfisk, afhjælper kun delvis problemerne.

Kommissionen forestiller sig bl.a. følgende muligheder:

- indførelse af flerårig kvoteforvaltning baseret på forsigtighedsprincippet og økosystembaseret tilgang ("eco-system approach"),
- tekniske bevaringsforanstaltninger i form af periodelukninger, begrænsning af udsmid og genopbygningsplaner,
- udvikling af instrumenter til måling af virkningen af forvaltningen

For så vidt angår adgangen til ressourcerne, det vil sige princippet om den relative stabilitet, 12-sømileregimet og Shetlandskassen, ser Kommissionen ikke nogen anledning til fundamentalt at ændre disse hjørnesteene i CFP. Det afvises dog ikke, at

der kan være behov for en justering af den geografiske opdeling af bestandene, hvis der findes videnskabeligt belæg herfor.

Miljøaspektet

Fiskeripolitikken fremover vil i udpræget grad blive styret af overordnede miljøhensyn. Traktaten i dag stiller krav om integration af miljøaspekter såsom bæredygtig udvikling og forsigtighedsprincippet anvendelse i Fællesskabets politikker. Bevaringspolitikken fremover vil derfor blive dirigeret af disse hensyn.

Et supplerende redskab til fremme af miljøinteresser kan være anvendelse af mærkning. Kommissionen vurderer, at en miljømærkningsordning vil kunne have indvirkning på forbrugernes handlemåde og derved tilskynde til mere miljøvenligt og bæredygtigt fiskeri. Omvendt kan et mere restriktivt niveau for beskyttelse af forbrugersundheden medføre begrænsninger i omfanget af fiskeriprodukter, såfremt grænseværdier for eksempelvis dioxin og tungmetaller fastsættes på et niveau, der hindrer markedsføring af visse produkter.

Kapacitetspolitik

Grønbogen fastslår, at den nuværende flådekapacitet er for stor. FUP-programmerne, der skulle modernisere og tilpasse flåden til ressourcesituationen, har ikke været effektive nok. Det er derfor helt afgørende, at den fremtidige CFP tager afgørende fat på den helt nødvendige flådereduktion.

Hvordan det nærmere skal udmøntes i praksis vil være en af reformens store udfordringer. Kommissionen lægger sig ikke fast på en bestemt fremgangsmåde, men fastslår, at flådereduktionen skal være reel og effektiv. En simpel kvantitativ reduktion i kapaciteten er næppe tilstrækkelig. I stedet må der foretages en kvalitativ vurdering af de forskellige flådesegmenter, ligesom tilpasningen for eksempel kan kædes sammen med enten miljøpåvirkningen af et givet fiskeri eller kystnærheden.

Forvaltningsprocessen

To aspekter har Kommissionens bevågenhed for så vidt angår forvaltningen af CFP.

For det første anses den eksisterende beslutningsproces ikke for tilstrækkelig effektiv i situationer, hvor hurtig indgriben findes nødvendig. I nødsituationer, hvor eksempelvis en bestand er truet, vil traditionel fællesskabsprocedure være for langsom, hvorfor delegation af bemyndigelse til medlemsstaterne kan overvejes i nærmere bestemt omfang.

For det andet er det oplevelsen, at erhvervet ofte ikke føler sig tilstrækkeligt involveret i væsentlige beslutninger. Af hensyn til udøvernes tillid til beslutningerne er det derfor ønskeligt at involvere erhvervet i større omfang end tilfældet er i dag. Dette

kunne eksempelvis ske via oprettelse af regionale og lokale organer, der som opgave havde at formulere anbefalinger, som Kommissionen kan inddrage i sine forslag. Sådanne organer kunne også bemyndiges til lokalt at fastsætte strengere krav til udøvelse af fiskeriet inden for 12-sømilegrænsen.

Endelig er det hensigten at indføre en strategi for kystzoneforvaltning, hvor også andre interesser end fiskeriet er repræsenteret.

Kontrol og sanktion

Kommissionen oplever, at både den fysiske kontrol og sanktionspraksis i medlemslandene er uensartet, samt at der er behov for at forbedre hele organiseringen af kontrollen. Det hævdes i den forbindelse, at fiskerne ville foretrække en mere centraliseret og homogen kontrolindsats for at undgå vilkårlighed i kontrollen. En måde at forbedre indsatsen på kunne være at etablere en fælles EU-kontrolstruktur, der skal koordinere medlemsstaternes og EU's kontrolpolitik og -aktiviteter, og som skal samle de redskaber og ressourcer, der kan anvendes til kontrolformål for at opnå ens spilleregler i hele EU.

Der efterlyses endvidere mere opbakning fra medlemsstaterne til kontrolarbejdet i regionale fiskeriorganisationer, ligesom en klar opgave- og kompetencefordeling i dette regi skal formuleres. Kommissionen finder, at regulering fremover skal knyttes til muligheden for effektiv kontrol og sanktionering, og at udgifterne til kontrol sammenholdes med de opnåede eller opnåelige resultater.

Økonomisk og social dimension

Det erkendes, at støtte til investeringer i flådeapparatet er problematisk i en situation, hvor flådekapaciteten i forvejen er alt for stor. Endvidere bør den bundne kapital bringes ned for at øge rentabiliteten.

Beskæftigelsen i det primære fiskeri er uundgåeligt på vej ned, dels som følge af resourcesituationen, dels på grund af effektivitetsforbedringer. De stærkt fiskeriafhængige regioner og områder er særligt udsat for risiko for arbejdsløshed. I strukturpolitikken anses kun PESCA-programmet for at have afhjulpet denne negative effekt, men indsatsen har været for begrænset i forhold til andre programmer. Kommissionen anser det derfor for helt afgørende, at den fremtidige strukturpolitik under CFP tilpasses den økonomiske virkelighed. Støtteprogrammerne foreslås derfor målrettet mod ophugning og oplægning frem for nybygning og modernisering. Et program for omskoling af arbejdsløse fiskere er også en mulighed.

På længere sigt efterlyses nytænkning for så vidt angår rettigheden til ressourcerne, herunder individuelt omsættelige kvoter og beskatning af fiskerettigheder.

Sikkerhed og arbejdsforhold om bord er ligeledes et anliggende, der ligger Kommissionen på sinde. Regulering af disse forhold hører dog ikke under DG Fisk.

Akvakultur

Akvakultur står for en betydelig del af råvaredelen, og der skaffes herved et stort antal arbejdspladser ofte i ellers betrængte regioner. De problemer, man her står over for, er mest af miljømæssig og til dels sundhedsmæssig karakter. Herudover nævnes hensynet til turismen, der de fleste steder er en konkurrerende sektor i fremdrift.

Erhvervsstøtten foreslås her flyttet fra direkte produktionsfremmende tiltag til indirekte bistand til bl.a. forskning, uddannelse og kontrol. Akvakultur skal som produktionsmetode opfylde samme miljø- og sundhedsstandarder som anden produktion.

Forarbejdningsindustrien

Det primære problem for EU's forarbejdningsindustri er forsyningssikkerheden. Som nettoimportør af rå fisk er virksomhederne i EU afhængige af en stabil forsyning udefra.

For at kunne udarbejde en erhvervsstrategi for sektoren kræves detaljeret viden om sektorens struktur, produktion og økonomi. Denne viden er ikke til stede i dag, hvorfor Kommissionen finder det vanskeligt at udfærdige en integreret strategi for forarbejdningsindustrien. Erhvervsstøtte hertil forventes dog begrænset til små og mellemstore foretagender beliggende i områder, der er stærkt afhængige af denne type virksomhed.

Internationale aftaler

EU's fiskerflåde er i vidt omfang afhængig af fiskeriaftaler med tredjelande. Mange tredjelande oplever imidlertid også ressourceknaphed som et stigende problem, ligesom disse lande i højere grad er interesseret i at udnytte egne ressourcer. Det vil derfor være vanskeligt på længere sigt at opretholde de nuværende bilaterale aftaler, især i områder hvor udnyttelsen af ressourcerne ikke baseres på den samme bevaringspolitik, som gælder internt i EU. Her ser Kommissionen dog muligheder for udvidede partnerskaber, hvor EU vil kunne bidrage i form af teknisk og videnskabelig rådgivning samt finansiel støtte.

I regionale fiskerorganisationer vil opgaven for EU fremover være at arbejde for fremme af EU's egen bevaringspolitik samt at begrænse illegalt fiskeri.

Middelhavet

Generelt gælder store dele af den fælles fiskeripolitik ikke i Middelhavet. Forsøg på harmonisering af eksempelvis tekniske regler har ikke været en succes, og resultater via internationale aftaler har været begrænsede. Manglede videnskabeligt grundlag og utilstrækkelig kontrol er nogle af de problemer, der skal løses.

Det er Kommissionens hensigt, at CFP implementeres i videst mulig omfang i Middelhavsregionen og sikre et bæredygtigt fiskeri. Internt er der behov for et forbedret sæt tekniske bevaringsforanstaltninger suppleret med den nødvendige kontrol. Herudover bør der både internt og eksternt afholdes flere regionale møder og ske en styrkelse af de regionale organisationer.

Målsætninger for fremtiden

Efter gennemgangen af sektorens problemer opstilles i kapitel 4 en række målsætninger for den fremtidige fiskeripolitik. Kommissionen anser det for vigtigt, at

- bæredygtigt fiskeri sikres ved hjælp af en styrkelse af bevaringspolitikken,
- efterkomme Traktatens miljøpolitiske målsætning,
- indføre kvalitetsstandarder af hensyn til forbrugerne,
- gennemføre en flådetilpasning,
- udvikle forvaltningsinstrumenterne af hensyn til hurtige, effektive og gennemsigtige beslutninger med inddragelse af regionale og lokale interesser,
- effektivisere kontrollen,
- sikre en konkurrencedygtig sektor på markedsvilkår,
- udvide samarbejdet uden for EU's farvande, og
- forbedre det videnskabelige grundlag for beslutningerne.

Grønbogen afrundes med kapitel 6, der inviterer til en generel drøftelse af hele fiskeripolitikken. I den forbindelse vil Kommissionen bl.a. tage initiativ til en offentlig høring fra 5. – 7. juni 2001, ligesom skriftlige bidrag fra enhver interesseret efterlyses inden 30. september 2001.

Rapporterne (del II)

I. Gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

Med denne rapport opfylder Kommissionen sin forpligtelse til at fremlægge den tredje og sidste rapport om status for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik inden udgangen af 2001. De første to dækkede perioderne 1993-95 og 1996-98, mens den nu foreliggende omfatter 1993-2000.

Rapporten gennemgår først bevaringspolitikken og de opnåede eller manglende resultater. Generelt konkluderer Kommissionen, at virkeligheden ser en del anderledes ud end i 1992, hvor den sidste revision fandt sted. Blandt andet er miljøhensyn blevet mere fremtrædende i Traktaten. Kommissionen vurderer, at ressourcesituationen for adskillige arter er i en dårlig eller decideret kritisk tilstand, og at det blandt andet kan tilskrives for svage eller uvirksomme ressource- og bevaringsregler. Både de overordnede TAC/kvoteregler og de tekniske bevaringsregler vurderes som værende utilstrækkelige, og især kvotereglerne bør ændres i retning af flerårig kvoteforvaltning med anvendelse af forsigtighedsprincippet som delinstrument.

På kontrolsiden opremses de tiltag, der har været sat i værk siden 1992, herunder indførelse af satellitkontrol. Kommissionen vurderer, at der fortsat er behov for forbedringer af kontrolregimet, der kan sikre en ensartet håndhævelse af fiskeripolitikens regler. Et af problemerne med kontrol er de medfølgende omkostninger, der ikke altid står mål med resultaterne. Ny teknologi og en forenkling af især de tekniske regler er derfor væsentlige indsatsområder.

Strukturpolitikken er især domineret af FUP-programmerne, der har vist sig klart utilstrækkelige til at få skabt balance mellem ressourcer og kapacitet. Opgaven bliver at få skabt denne balance samt at få harmoni i de forskellige strukturprogrammer, så der ikke ydes støtte til fortsat nybygning uden minimum tilsvarende ophugning af tonnage.

Herudover redegøres for tiltagene på markedssiden, i forarbejdningsindustrien og på akvakulturområdet, der alle nyder en eller flere former for strukturel støtte.

Endelig redegøres der for udviklingen i tredjelandsaftalerne, hvor kravene til omkostningseffektivitet, kohærens med andre EU-politikker og tredjelandenenes øgede interesse i at udnytte egne ressourcer spiller en stigende rolle. I de regionale organisationer er der behov for at samordne og styrke EU's kontrolindsats.

II. Den økonomiske og sociale situation i kystområderne.

Kapitlet om den økonomiske situation gennemgår bl.a. fiskerflådens rentabilitet og Kommissionen konkluderer, at der er behov for en yderligere reduktion i flådekapaciteten i EU.

Herudover redegøres for støtten til sektoren. Der er primært tale om strukturstøtte til modernisering, nybygning og ophugning, men også markedsstøtte anvendes. Endvidere forekommer der i samtlige medlemslande et forskelligartet omfang af indirekte støtte i form af skattefritagelse eller sociale programmer. Endelig sammenholdes situationen i EU med andre OECD-lande, og det konstateres bl.a., at EU er eneste OECD-medlem, der yder støtte til fiskeri i tredjelands farvande.

I kapitlet om den sociale dimension redegøres for udviklingen i beskæftigelsen i fiskerierhvervet i EU over den sidste halve snes år. For de fleste lande og regioners vedkommende er der tale om fald i beskæftigelsen i det primære fiskeri i størrelsesordenen 20-25%. Også i forarbejdningsleddet er der tale om reduceret beskæftigelse samt en stigende afhængighed af importerede råvarer til forarbejdning.

Afslutningsvis opremses en række faktuelle oplysninger om medlemsstaternes flådestørrelse, kapacitet, landing i mængder og værdi samt beskæftigelse i erhvervet.

III. Ressourcesituationen og den forventede udvikling.

Denne rapport redegør for udviklingen i rekruttering, biomasse, landinger og fiske-dødelighed for de vigtigste arter. Desuden drages nogle konklusioner om bestands-situationen for en række forskellige arter i forskellige farvandsområder.

De for danske fiskere vigtigste områder er Østersøen (ICES IIIbcd) og Nordsøen med tilstødende områder (ICES IIIa, IV, VIIId og IIa). I Østersøen er flere bestande uden for sikre biologiske grænser med torsken i østlige Østersø som den mest truede bestand.

I Nordsøen og tilstødende farvande er mange arter ligeledes overfisket med torsk og hvilling som de hårdest ramte.

Rapporten konkluderer, at de generelt mest truede bestande er torsk og kulmule og til en vis grad forskellige andre rundfisk særligt i Nordsøen, vest for Skotland og Ir-ske Hav.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Grønbogen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget havde en bred drøftelse af grønningen, som generelt blev bedømt som positiv, konstruktiv og på linie med mange danske holdninger. Generelt understre-

gede man betydningen af, at der må være sammenhæng mellem politikområderne. Udvalget havde en række bemærkninger til indholdet af grønbogen.

Under afsnittet om **bevaringspolitikken (5.1)** bemærkede Danmarks Fiskeriforening, at ideen om discardforbud kun havde mening, hvis der blev sikkerhed for, at et system med forbud kunne efterleves og gennemføres fleksibelt uden lukning af fiskerier. Realtidslukninger af fiskerier i begrænsede perioder, bl.a. for at undgå discard, kunne efter foreningens opfattelse kun gennemføres, hvis fiskerne var med til at tage initiativ til foranstaltningen. SID bemærkede, at der også var et problem med at undgå udsmid af lovligt landede fangster.

Under omtalen af flerårige forvaltningsinstrumenter savnede Danmarks Fiskeriforening, at der ikke blev lagt op til et loft for de årlige kvoteudsving. Foreningen fandt endvidere, at afsnittet om adgang til Nordsøen, var svagt beskrevet.

Forbrugerrådet var tilfreds med, at grønbogen rejste det vigtige emne om bifangster og fandt, at det også gav anledning til en diskussion om udnyttelsen af sekundære arter til konsum.

Med hensyn til **miljødimensionen i fiskeripolitikken (5.2)** fandt Danmarks Fiskeriforening, at målet måtte være at udvikle en fiskeripolitik med en miljødimension og ikke omvendt en fiskeripolitik, der er underlagt en miljøpolitik. Man fandt, at en miljømærkning af fiskeprodukter måtte være en opgave, som også det offentlige påtog sig et ansvar for.

Om **sundheds- og forbrugerhensyn (5.3)** understregede Danmarks Fiskeriforening, at det ikke så meget handlede om at etablere tilliden til fiskeprodukter, men om at bibeholde og styrke den forbrugertillid, der allerede eksisterer til fiskeprodukter.

Til afsnittet om **Fællesskabets flådepolitik (5.4)** var det efter Danmarks Fiskeriforenings opfattelse vigtigt, at balancen mellem kapacitet og ressourcer skal sikres i hver eneste medlemsland og ikke blot generelt i EU. Der var behov for at gennemtænke en ny flådepolitik grundigt, og man så ikke behov for at udarbejde andre instrumenter end FUP IV for overgangsperioden i 2002.

Under spørgsmålet om en **mere åben og gennemsigtig fiskeripolitik (5.5)** fandt Danmarks Fiskeriforening, at der især var behov for at gøre fiskerirådgivningen mere åben over for de involverede. Man advarede også mod tiltag til regionalisering og decentralisering, der svækkede de centrale instansers ansvar for de fiskeripolitiske beslutninger.

Angående **kontrol (5.6)** ønskede Danmarks Fiskeriforening at fremme en ensartet udøvelse af kontrolfunktionen i medlemslandene.

På det **socio-økonomiske område (5.7)** udtrykte SID skuffelse over, at grønbogen undlader at tage op spørgsmålene om uddannelse, arbejdsforhold og sikkerhed.

Med hensyn til de **eksterne relationer (5.8)** understregede Danmarks Fiskeriforening vigtigheden af at opretholde og styrke de eksterne fiskerimuligheder, som har betydning for danske fiskere, og med hensyn til de øvrige tredjeiandsaftaler, at ophør af disse må have som konsekvens ophugning af de involverede EU-fartøjer.

I forbindelse med afsnittet om **Middelhavet (5.9)** tilsluttede Danmarks Fiskeriforening sig ideen om at danne frivillige samarbejdsorganisationer, hvilket man også havde anmodet Kommissionen om at støtte i Østersøen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grønbogens del I har været forelagt til orientering i Folketingets Europaudvalg den 20. april 2001, jfr. aktuelt notat af 11. april 2001.

2. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Handlingsplan for biodiversitet: Fiskeriet

KOM dok. foreligger ikke

- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Nyt notat

Baggrund

Det svenske EU-formandskab har taget initiativet til udkastet til konklusioner vedr. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Handlingsplanen for biodiversitet: Fiskeri.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Udkastet til konklusioner opfordrer til samarbejde mellem nationale, EU og internationale organisationer og institutioner samt til involvering af fiskerisektoren i gennemførelsen af handlingsplanen.

Formål og indhold

Formålet med udkastet til konklusioner er at forpligte medlemslandene til at støtte handlingsplanen, således at fiskerisektoren i lighed med de andre sektorer udmønter biodiversitetskonventionens målsætninger i konkrete foranstaltninger.

I konklusionerne hilser Rådet Kommissionens handlingsplan velkommen og noterer, at der ikke alene udarbejdes handlingsplaner for de marine områder, men også ferskvandsområderne.

Der lægges vægt på forbedringer af indsamlingen af videnskabelige data og registrering af ændringer i økosystemerne. I den forbindelse noterer man sig den betydning, som det kommende EU's Sjette Rammeprogram for Forskning og Udvikling kan få.

Det er en målsætning for Rådet at bidrage til en bedre biodiversitet igennem revisionen af den fælles fiskeripolitik og inden for tre år at tage initiativer til foranstaltninger, der beskytter eller bevarer biodiversiteten. Nationale handlingsplaner kan også bidrage til forbedringer af biodiversiteten.

Der er behov for at reducere fiskeritrykket betydeligt de steder, hvor biodiversiteten er truet. Mere selektive redskaber skal udvikles af hensyn til både målarter og ikke målarter og Kommissionen opfordres til at udarbejde langsigtede forvaltningsplaner for de vigtigste arter og for ål inden for tre år.

Det skal undersøges, hvilke nye forvaltningsredskaber, der kan tages i anvendelse for at forbedre og retablere biodiversiteten, herunder lukkede områder, der bl.a. skal sikre levesteder for specifikke arter. Forsigtighedsprincippet med referencepunkter skal udvides til også at omfatte f.eks. bifangster og arter, der ikke fiskes kommercielt, idet de mest følsomme arter skal prioriteres.

Der skal udvikles indikatorer, og det skal undersøges i hvilket omfang miljøvurderinger anvendes i fiskeri og akvakultur.

Der skal arbejdes videre med akvakulturens påvirkninger og forstyrrelse af det lokale miljø, dets betydning for spredning af sygdomme, og hvilke genetiske risici, som undslupne akvakulturfisk har for vildfisk. Der er også behov for at fastlægge procedurer for at vurdere, om og hvordan fremmede arter påvirker miljøet.

Betydningen af internationalt samarbejde understreges. Endelig anerkender man betydningen af, at fiskerisektoren involveres i at gennemføre handlingsplanen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Konklusionerne har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, men forpligter medlemsstaterne til at supplere EU's handlingsplan med nationale handlingsplaner og koordinere arbejdet.

Høring

I §5-udvalget bemærkede Danmarks Fiskeriforening, at der under overskriften biodiversitet var en tendens til at overse menneskelig aktivitet som en uomgængelig faktor i påvirkningen af naturressourcerne.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udkastet til konklusioner har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Kommissionens Meddelelse om biodiversitet og fiskeri været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 20. april 2001, jfr. aktuelt notat af 11. april 2001.

3. (Evt.) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Flerårige genopbygningsplaner for torsk og kulmule

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen*

Nyt notat

Baggrund

På rådsmødet i december 2000 afgav Rådet og Kommissionen en fælles erklæring om etablering af en genopbygningsplan for torske- og kulmulebestanden i henholdsvis Nordsøen og østlige del af Nordatlanten, idet bestandene ifølge den biologiske rådgivning befinder sig i en kritisk situation. Ligeledes enedes EU og Norge i forbindelse med den årlige fiskeriaftale om hurtigst muligt at nedsætte en fælles arbejdsgruppe, der kunne udarbejde forslag til en handlingsplan for torskebestandens genopbygning.

Første del af en genopbygningsplan i form af nødforanstaltninger gennemført af Kommissionen blev iværksat i februar/marts (torsk) og april (kulmule). Næste fase er under forhandling, mens den ventede meddelelse vil lægge op til den langsigtede genopbygningsplan, der skal vedtages af Rådet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Fiskerierhvervet og interessenter har i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet været inddraget i arbejdet med genopbygningsplanerne.

Formål og indhold

På rådsmødet i april understregede Kommissær Fischler, at der hidtil havde været afsat mange ressourcer til arbejdet, som foreløbigt havde resulteret i en "torskekasse" og en "kulmulekasse" (første fase).

Som næste fase i genopbygningsplanen for torsk forhandler EU og Norge om selektivtetsforbedringer i form af bl.a. højere maskestørrelser og diverse tekniske udformninger af redskaberne. Disse regler vil blive gennemført i en kommissionsprocedure og forventes at træde i kraft 1. januar 2001.

På rådsmødet i juni forventes Kommissionen at redegøre for det videre arbejde med genopretningsplanerne for torsk og kulmule.

Den langsigtede genopbygningsplan forventes at omfatte de regler, der vil blive resultatet af forhandlingerne med Norge om anden fase. Herudover har Kommissionen peget på følgende emner som relevante for den langsigtede plan:

- flerårig kvoteforvaltning
- tekniske foranstaltninger
- effortbegrænsning
- strukturelle tiltag
- kontrol

De langsigtede foranstaltninger forventes at blive besluttet i Rådet af fiskeriministre på et senere tidspunkt i 2001, evt. i begyndelsen af 2002.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om foranstaltningerne i første og anden fase, men vil blive hørt i forbindelse med den langsigtede genopbygningsplan.

Konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget har Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening og Specialarbejderforbundet i Danmark bemærket, at en forøgelse af maskestørrelsen i torsketrawl fra 100 mm til 135 vil være for vidtgående. Danmarks Fiskeriforening har desuden givet udtryk for, at forøgelse af den generelle maskestørrelse bør kunne finde sted gradvist og ved anvendelse af mere selektive paneler som overgangsløsning.

Danmarks Fiskeriforening har endvidere bemærket, at nye tekniske regler fortsat må sikre videreførsel af fiskeriet efter jomfruhummer.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat af 12. februar 2001 til Folketingets Europaudvalg om første fase af planen. Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 20. april 2001, jfr. aktuelt notat af 11. april 2001.

4. (Evt.) Forslag til retsakter vedr. ændring af Rådets afgørelse nr. 97/413/EF og Rådets forordning (EF) nr. 2792/99 med henblik på forlængelse af FUP IV til udgangen af 2002

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen*

Nyt notat

Baggrund

De flerårige udviklingsprogrammer gælder for perioden 1997-2001. Der er mulighed for ændringer i løbet af perioden, men Kommissionen har ikke fremsat forslag herom.

I maj 2000 fremsendte Kommissionen under titlen "Forberedelse af midtvejsrevision af det flerårige udviklingsprogram (FUP)" en beretning til Rådet. Beretningen indeholdt overvejelser om mulige ændringer af programmerne, men er ikke senere fulgt op med forslag fra Kommissionen.

Kommissionen har i stedet tilkendegivet at de flerårige udviklingsprogrammer skal indgå sammen med andre forslag i den revision af fiskeripolitikken som skal finde sted inden udgangen af 2002.

Det kan derfor forventes at Kommissionen vil stille forslag om en forlængelse af de nuværende programmer med 1 år.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

De flerårige udviklingsprogrammer er et led i den fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Der foreligger endnu ikke forslag fra Kommissionen. Grønbogen om den fremtidige fælles fiskeripolitik indeholder overvejelser om den fremtidige flådepolitik. Disse

overvejelser går ud på at man enten kan fortsætte den hidtidige politik med konkrete mål for størrelsen af medlemslandenes fiskerflåder eller indføre et system med styring af tilgang og afgang fra fiskerflåden således at der på længere sigt bliver en bedre ligevægt mellem fiskerimulighederne og flådernes fiskerikapacitet.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Der forventes ikke at ville være lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget fandt Danmarks Fiskeriforening, at det er vigtigere, at der arbejdes for at skabe en effektiv ny fælles flådepolitik efter 2002, fremfor at finde på alternativer til en forlængelse af FUP IV i overgangsperioden i 2002.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 17. november 2000, jfr. aktuelt notat af 2. november 2000.

5. (Evt.) Forslag vedr. et særligt handlingsprogram for omstrukturering af Fællesskabets flåde (opfølgning på Rådets konklusioner vedr. Marokko)

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen*

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen forventes at fremsætte forslag om et særligt handlingsprogram for omstrukturering af EU flåden, der har været omfattet af fiskeriaftalen med Marokko.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det må forventes at forslaget vil være et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

EU har i en årrække haft fiskeriaftaler med Marokko som har givet spanske og portugisiske fiskere væsentlige fiskerimuligheder. Efter udløbet af den seneste aftale har det ikke været muligt at nå til enighed med Marokko om en ny aftale. Rådet vedtog den 25. april 2001 en erklæring med en opfordring til Kommissionen om at stille forslag til omstrukturering af den fiskerflåde, der har fisket under aftalen med Marokko. Kommissionen har endnu ikke fremsat forslag.

I 2000 har de fiskerfartøjer som har drevet fiskeri under fiskeriaftalen med Marokko, modtaget oplægningsstøtte som er medfinansieret af EU. Kommissionen har stillet forslag om, at denne støtte kunne fortsætte ud over den normale periode på højst 6 måneder så fartøjerne fortsat kunne få støtte indtil den 30. juni 2001. Forslaget er blevet positivt modtaget, men afventer Europa-Parlamentets udtalelse inden det kan vedtages.

Efter at det er afklaret, at der ikke vil komme en ny fiskeriaftale med Marokko forventes Kommissionen at stille forslag om støtte til omstrukturering af de involverede fiskerflåder.

På grundlag af foreløbige oplysninger om Kommissionens forslag forventes det, at der bliver tale om støtte på 47 mill. euro hvoraf EU betaler 35 mill. euro og de pågældende medlemslande de resterende 12 mill. euro. Støtten vil kunne dække ophugning af mellem 70 og 125 fartøjer som tidligere har fisket ved Marokko. Disse udgør dog kun 15-20% af de fartøjer der fiskede under den hidtidige aftale.

Ordningen gennemføres som strukturprogram efter reglerne for FIUF programmer. Budgetmidlerne til ordningen overføres fra budgetposten til internationale fiskeriaftaler.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget understregede Danmarks Fiskeriforening, at ophøret af Marokko aftalen må føre til ophugning af den berørte flåde.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt til orientering i Folketingets Europaudvalg

6. Senegal – fornyelse af fiskeriaftalen

KOM dok. foreligger ikke

- *Status ved Kommissionen*

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen forventes at gøre status vedr. forhandlinger i forbindelse med fornyelsen af fiskeriprotokollen med Senegal.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det må forventes, at et evt. forslag vedr. en ny protokol vil være et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

EU har siden 1980 haft en fiskeriaftale med Senegal. Den sidste 4-årige protokol, knyttet til aftalen, udløb den 30.4. 2001. Protokollen kostede 48 mio. euro og gav mulighed for fiskeri efter flere arter (fx pelagiske arter, blæksprutte, krebsdyr, tun). Til gengæld gav protokollen ingen detaljeret specificering af udviklingsaktiviteter. Grækenland, Spanien, Italien, Portugal, og Frankrig har været involveret i protokollen. Holland, Irland og Tyskland har tilkendegivet interesse i pelagisk fiskeri i en ny protokol. EU-Kommissionen har siden december 2000 ført forhandlinger med Senegal om en ny protokol, men til trods for flere forhandlingsrunder har det endnu ikke været muligt at parafere en ny protokol. Efter en 4. forhandlingsrunde i april 2001 blev protokollen forlænget med 3 måneder dvs. indtil 30. 7. 2001. En 5. forhandlingsrunde fandt sted i slutningen af maj.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Et evt. forslag om en ny fiskeriprotokol har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget er endnu ikke blevet hørt.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Forslag om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskbestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa)

KOM (2001) 165

- A-punkt

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 165 endelig udg. af 26. marts 2001 fremsat forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskbestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa).

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

I henhold til forordningen er det forbudt at anvende bundtrukne redskaber (bortset fra bomtrawl), der er forsynet med fangstposer og/eller forlængelsesstykker, som helt eller delvis er fremstillet af dobbeltgarn eller med en garntykkelse over 6 mm.

Fiskere og videnskabelige eksperter har imidlertid peget på, at dobbeltgarn med garntykkelse på højst 4 mm teknisk set svarer til de nugældende regler, og da nogle fiskere har udtrykt ønske om at anvende fangstposer af dobbeltgarn, foreslås reglerne justeret i overensstemmelse hermed.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

- 8. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001- 27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne**

samt

Forslag til Rådets forordning (EF) om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001 - 27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne

KOM (2001) 174

KOM (2001) 173

- A-punkt

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 174 end. udg. og KOM (2001) 173 end. udg. fremsendt ovennævnte forslag.

Forslagene har hjemmel i TEF art. 37 og 300, stk. 2 og stk. 3, første afsnit, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Den 13. december 2000 paraferede EF og Comorerne en ny protokol for perioden 28.2.2001 - 27.2.2004. Den nye fiskeriprotokol har, som den tidligere, en gyldighedsperiode på 3 år og fastsætter finansielle og tekniske betingelser for EU-fiskefartøjers aktiviteter i Comorerne farvande. Den omfatter en samlet finansiell modydelse på 1.050.750 mio. euro (mod tidligere 1,08 mio. euro), som består af:

- en årlig finansiell godtgørelse for fiskerimulighederne på 140.000 euro
- et årligt beløb på 210.250 euro til tilknyttede udviklingsaktiviteter (således at ca. 2/3 af protokollens samlede omkostninger går til udvikling) Disse aktiviteter består af:
 - støtte til udvikling af ikke-industrielt fiskeri: 126.000 euro
 - videnskabelige og tekniske programmer: 31.600 euro
 - deltagelse i internationale møder: 52.650 euro

De fiskerimuligheder, som er nævnt i forslagene er:

- en årlig fangstmængde for tun på 4.670 tons
- notfartøjer til tunfiskerfartøjer:

Spanien	18 fartøjer
Frankrig	21 fartøjer
Italien	1 fartøj
- langlinefartøjer med flydeline:

Spanien	20 fartøjer
Portugal	5 fartøjer

Ifølge artikel 2 i forslaget kan Kommissionen, hvis de nævnte fiskerimuligheder ikke bliver udtømt, tage licensansøgninger fra andre lande i betragtning. Protokollen har hidtil ikke været udnyttet af danske fiskere.

Derudover er der i Protokollens bilag fastsat specifikke betingelser for EU-fartøjer i Comorerne fiskerizone vedr:

- bestemmelser vedr. ansøgning og udstedelse af licenser med angivelsen af udgifterne (licensafgift 25 euro pr. ton tun, og forskudsbetaling for licenser på 2.250 euro, 1.375 euro og 1.000 euro);
- udarbejdelsen af fangstopgørelser samt opgørelse over redernes afgifter;
- regler vedr. observatører, inspektion og kontrol,
- underretning af Comorerne myndigheder om ind- og udsejling af fiskerizoner,
- ejendomsret til sjældne arter,
- procedure ved opbringning.

Forslaget indeholder ingen bestemmelser vedr. ansættelse af lokale fiskere på EF-fartøjer.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget (fiskeri) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

9. Forslag til henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af den Europæiske Kommission til at indlede forhandlinger med AVS-landene i den midtvestlige del af Stillehavet med henblik på indgåelse af bilaterale aftaler om tunfiskeri

SEK (2001) 556 endelig udgave

- *A-punkt*

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 556 end. udg. fremsendt ovennævnte forslag til henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse af den Europæiske

Kommissionen til at indlede forhandlinger med AVS-landene i den midtvestlige del af Stillehavet med henblik på indgåelse af bilaterale aftaler om tunfiskeri.

Hjemlen er ikke anført i forslaget, men findes i TEF artikel 300.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Fællesskabet har forhandlet og indgået en række bilaterale fiskeriaftaler med visse lande i Atlanterhavet og Det Indiske Ocean. I oktober 1997 opfordrede Rådet Kommissionen til at undersøge muligheden for at udbygge rækken af EUs tunfiskaftaler, og visse medlemslande og skibsredere har udtrykt interesse i at opnå nye fiskerimuligheder for tun i den midtvestlige del af Stillehavet. Dette område tegner sig for mere end halvdelen af verdens tunfangster, og ifølge videnskabelige data er tunfiskbestandenes situation her god (FAO har bekræftet, at en forøgelse af fiskeriindsatsen i området er forsvarlig).

Kommissionen har haft en række uformelle kontakter med flere kyststater i det midtvestlige Stillehav (fx Kiribati, Papua New Guinea, Salomøerne, Mikronesiens Forenede Stater), og disse stater har givet udtryk for stor interesse i at forhandle om bilaterale tunfiskaftaler med EU.

Henstillingens formål er at bemyndige Kommissionen til at forhandle om nye bilaterale aftaler om tunfiskeri med AVS-landene i det midtvestlige Stillehav. I henstillingens bilag nævnes en række forhandlingsdirektiver, som der må tages hensyn til:

- at sikre fiskerimuligheder for EU fartøjer samt Fællesskabets forsyning med fisk - men samtidig at tage hensyn til EU's udviklingspolitik for det midtvestlige Stillehav samt at udbygge et samarbejde i forbindelse med kontrol af fiskeriaktiviteter;
- at tage hensyn til Rådets konklusioner fra 1997 om fiskeriaftaler især i forbindelse med en deling af omkostninger mellem Fællesskabet og skibsrederne;
- at overholde den overordnede fremgangsmåde, som består af at indgå fiskeriaftaler, hvor Kommissionen ikke giver gensidige indrømmelse vedr. fiskerirettigheder;
- at tage hensyn til de relevante internationale forpligtelser vedrørende havret, bevarelse og forvaltning af fiskebestande og ansvarligt fiskeri.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssig eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget (fiskeri) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.